

**Vedr. Statsrevisorernes beretning nr. 14 2004 om statens anvendelse af evalueringer**

Ved brev af 31. maj 2005 har statsrevisorerne bedt om en redegørelse for de foranstaltninger og overvejelser, som Statsrevisorernes beretning nr. 14 2004 om statens brug af evalueringer giver anledning til.

Jeg har indhentet bemærkninger fra Styrelsen for Social Service, som i dag er opdragsgiver på en række af de evalueringer, der gennemføres på Socialministeriets område. Styrelsen er hermed også orienteret om Statsrevisorernes beretning.

Socialministeriet kan tilslutte sig anbefalingen om, at Finansministeriet udarbejder retningslinjer for evalueringer. Sådanne retningslinjer må dog aldrig blive en facitliste for indhold, kriterier, økonomi og kvalitet for den enkelte evaluering, da disse altid vil afhænge af det specifikke emne, der er genstand for evalueringen.

Socialministeriet finder det endvidere vigtigt, at der opereres med et bredt evalueringsbegreb i de eventuelle retningslinjer, herunder at der ikke alene opereres med bagudrettede slutevalueringer, men fx også med hvordan evaluering kan tænkes med fra starten af et initiativ, så man får kortlagt udgangssituationen mhp. at kunne vurdere initiativets effekt.

Socialministeriet noterer sig kritikken af, at mange af evalueringerne kvalificerer eksisterende viden snarere end at producere ny viden, samt at de samme anbefalinger går igen på vidt forskellige evalueringsområder.

Socialministeriet arbejder for, at evalueringer og andre undersøgelser af den sociale indsats fremover i højere grad skal producere ny viden om effekten af den sociale indsats. Der er igangsat et projekt i Socialministeriet, der specifikt i forhold til satspuljemidlerne, men også mere generelt skal styrke fokus på mål og effekter i forhold til den sociale indsats - herunder styrke Socialministeriets kapacitet til at arbejde med dette fokus.

Socialministeriet kan tilslutte sig, at forvaltningerne bør være omhyggelige med at vurdere relevansen af de enkelte evalueringsspørgsmål, inden en evaluering sættes i gang, samt at evalueringskriterierne skal være meget eksplicite.

Servicestyrelsen har som internt krav til enhver evalueringsopgave, at der - fx i forbindelse med en udbudsforretning - opstilles en række kriterier fra udbyders side, som evaluator løbende holdes op imod. Servicestyrelsen har gode erfaringer med på forhånd at definere evalueringsopgaven så præcist som muligt. Servicestyrelsen har endvidere også gode erfaringer med at foretage pilotstudier/forundersøgelser i forbindelse med evalueringer, hvor det har været relevant.

Socialministeriet kan tilslutte sig, at de budgetmæssige forudsætninger for evalueringernes anbefalinger bør indgå som grundvilkår for evalueringen, såfremt disse er afklarede.

Ofte er det dog meget svært at præcisere de økonomiske omkostninger på det sociale område i forhold til en række anbefalinger fra en evaluering. Evalueringen giver normalt dokumentation for indsatsen på et specifikt område. Anbefalingerne i en konkret evaluering, som kan være udgiftskrævende, kan dog ligeledes have langsigtede effektiviseringsgevinster for fx en kommunal myndighed, som der ligeledes bør redegøres for.

Socialministeriet kan tilslutte sig anbefalingerne vedr. offentlig tilgængelighed af evalueringer.

Specifikt for Servicestyrelsen gælder, at langt hovedparten af de evalueringer, som udarbejdes i styrelsens regi, udarbejdes mhp. at det skal spredes til eksterne aktører. Servicestyrelsens evalueringer har normalt ligeledes fokus på praksisdimensionen og den direkte anvendelighed af evalueringsresultaterne. Således skal en kommunalbestyrelse, kommunal forvaltning mv. have direkte gavn af resultaterne. Servicestyrelsen bruger således mange ressourcer på at formidle evalueringsresultater samt udarbejde evalueringer, som er konkrete og direkte brugbare for styrelsens hovedmålgruppe: den kommunale myndighed.

Rigsrevisor har modtaget kopi af dette brev.

Med venlig hilsen

Eva Kjer Hansen